

Wytyczne

w sprawie obliczania pozycji przez repozytoria transakcji na podstawie rozporządzenia EMIR

Spis treści

I. Zakres stosowania	3
II. Odniesienia do aktów prawnych, skróty i definicje	4
III. Cel	7
IV. Obowiązki w zakresie zgodności z przepisami i sprawozdawczości	9
V. Wytoczne w sprawie obliczania pozycji przez repozytoria transakcji na podstawie rozporządzenia EMIR	10

I. Zakres stosowania

Kto?

1. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie do repozytoriów transakcji (ang. trade repositories – TR) zarejestrowanych lub uznanych przez ESMA.

Co?

2. Przyjęte wytyczne zawierają informacje służące zapewnieniu harmonizacji i spójności w odniesieniu do:
 - a. obliczeń dokonywanych przez repozytoria transakcji na podstawie art. 80 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (rozporządzenie EMIR)¹;
 - b. poziomu dostępu do pozycji zapewnionego przez repozytoria transakcji podmiotom wymienionym w art. 81 ust. 3 rozporządzenia EMIR z dostępem do pozycji zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 151/2013² (zwanego dalej „rozporządzeniem delegowanym w sprawie dostępu do danych”); oraz
 - c. aspektów operacyjnych dostępu podmiotów wymienionych w art. 81 ust. 3 rozporządzenia EMIR do danych dotyczących pozycji.

Kiedy?

3. Niniejsze wytyczne stosuje się od dnia 3 grudnia 2018 r.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji, Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1–59

² Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 151/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających dane, które mają być publikowane i udostępniane przez repozytoria transakcji, a także standardy operacyjne dotyczące agregowania i porównywania danych oraz dostępu do tych danych, Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 33–36

II. Odniesienia do aktów prawnych, skróty i definicje

4. O ile nie podano inaczej, terminy zastosowane w rozporządzeniu EMIR mają to samo znaczenie w niniejszych wytycznych. Ponadto stosuje się następujące pojęcia i terminy.

Odniesienia do aktów prawnych i skróty

Rozporządzenie EMIR	Rozporządzenie w sprawie infrastruktury rynku europejskiego – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (zwane dalej rozporządzeniem)
ISO	Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna
TR	Repozytorium transakcji w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia EMIR, które zostało zarejestrowane lub uznane przez ESMA odpowiednio zgodnie z art. 55 i 77 rozporządzenia EMIR
XML	Rozszerzalny język znaczników

Glosariusz pojęć i terminów

5. „Pozycje” oznaczają odzwierciedlenie ekspozycji pomiędzy parą kontrahentów, które obejmują zestawy dotyczące pozycji, zestawy dotyczące zabezpieczenia pozycji, zestawy dotyczące waluty pozycji oraz zestawy dotyczące waluty zabezpieczenia pozycji.
6. „Otwarte instrumenty pochodne” to te instrumenty pochodne, w tym rozliczane za pośrednictwem kontrahentów centralnych (CCP) instrumenty pochodne, które są objęte art. 5 ust. 4 lit. b) rozporządzenia delegowanego w sprawie dostępu do danych, zmienionego rozporządzeniem delegowanym Komisji 2017/1800 3 (zwanym dalej

³ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1800 z dnia 29 czerwca 2017 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 151/2013 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012, Dz.U. L 259 z 7.10.2017, s. 14–17

„zmienionym rozporządzeniem delegowanym w sprawie dostępu do danych”), które zostały zgłoszone do TR i które nie osiągnęły terminu zapadalności lub które nie były przedmiotem zgłoszenia zawierającego wyszczególnienie rodzajów czynności „E”, „C”, „P” lub „Z”, o których mowa w polu 93 w tabeli 2 w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 2017/105 4 (zwanym dalej „zmienionym rozporządzeniem w sprawie wykonawczych standardów technicznych w zakresie sprawozdawczości”).

7. „Zmienne” są to wartości, które zostały bezpośrednio zaczerpnięte lub pośrednio uzyskane z pól sprawozdawczych EMIR i które będą wykorzystywane przez TR do obliczania pozycji.
8. „Organ” oznacza jeden z podmiotów, o których mowa w art. 81 ust. 3 rozporządzenia EMIR.
9. „Wskaźniki” są zmiennymi używanymi do ilościowego określania różnych obliczeń. Pola wykorzystywane do definiowania wskaźników (i wymiarów) są zgodne z nomenklaturą zawartą w zmienionym rozporządzeniu w sprawie wykonawczych standardów technicznych w zakresie sprawozdawczości. Na przykład T1F17 oznacza tabelę 1, pole 17.
10. „Wymiary” są to zmienne, które są związane z instrumentami pochodnymi i które są wykorzystywane do grupowania instrumentów pochodnych w pozycje.
11. „Zestaw dotyczący pozycji” oznacza zestaw dotyczący otwartych pozycji, które są uważane za powiązane gospodarczo zgodnie z ich wymiarami dla pary kontrahentów. Zestawy dotyczące pozycji będą zawierać instrumenty pochodne, które są wzajemnie zamienne, a także te, które nie są wzajemnie zamienne, ale mają podobne cechy ekonomiczne.

⁴ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/105 z dnia 19 października 2016 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1247/2012 ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do formatu i częstotliwości dokonywania zgłoszeń dotyczących transakcji do repozytoriów transakcji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji, Dz.U. L 17 z 21.1.2017, s. 17–41

12. „Dzień odniesienia” oznacza datę, do której odnosi się obliczenie.

III. Cel

Przepisy prawne

13. Artykuł 81 ust. 1 rozporządzenia EMIR stanowi, że TR regularnie i w łatwo dostępny sposób publikuje pozycje zagregowane w kontraktach zgłoszonych do TR według klas instrumentów pochodnych.
14. Ponadto zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010⁵ celem niniejszych wytycznych jest ustanowienie spójnych, efektywnych i skutecznych praktyk nadzorczych w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego oraz zapewnienie wspólnego, jednolitego i spójnego stosowania następujących przepisów rozporządzenia EMIR:
 - a. art. 80 ust. 4 rozporządzenia EMIR, który stanowi, że TR obliczają pozycje w podziale na klasy instrumentów pochodnych i na podmioty dokonujące zgłoszenia, na podstawie danych dotyczących kontraktów pochodnych zgłoszonych zgodnie z art. 9 rozporządzenia EMIR; oraz
 - b. art. 81 ust. 3 rozporządzenia EMIR, który stanowi, że TR udostępnia organom niezbędne informacje, aby umożliwić im wykonywanie ich praw i obowiązków.

Cel

15. Celem niniejszych wytycznych jest:
 - a. zapewnienie otrzymywania przez odpowiednie organy spójnych i zharmonizowanych pozycji w odniesieniu do instrumentów pochodnych; oraz
 - b. zapewnienie wysokiego poziomu danych udostępnianych organom w formie agregacji danych dokonywanych przez TR.
 - c. Niniejsze wytyczne stanowią również dźwignię dla wymogu z art. 9 rozporządzenia EMIR („Kontrahenci i CCP zapewniają, aby nie dublować zgłaszania informacji o zawartym kontrakcie pochodnym”) oraz dla faktu, że zgłaszanie przez kontrahentów pozycji rozliczanych za pośrednictwem CCP odbywa się zgodnie z Q&A TR 17⁶

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE, Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84–119.

⁶Pytania i odpowiedzi – Wdrażanie rozporządzenia (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (EMIR), regularnie uaktualniane

(Pytania i odpowiedzi TR 17) oraz że nie występuje podwójne liczenie między zgłoszeniami dotyczącymi transakcji i pozycji.

IV. Obowiązki w zakresie zgodności z przepisami i sprawozdawczości

Status wytycznych

16. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia ustanawiającego ESMA właściwe organy i uczestnicy rynku finansowego muszą dołożyć wszelkich starań, aby przestrzegać tych wytycznych.
17. ESMA dokona oceny stosowania niniejszych wytycznych przez TR w ramach prowadzonego przez siebie bezpośredniego nadzoru.

V. Wytyczne w sprawie obliczania pozycji przez repozytoria transakcji na podstawie rozporządzenia EMIR

1. TR powinny obliczać dane dotyczące pozycji i udostępniać je w czterech oddzielnych zbiorach danych – zestawie dotyczącym pozycji, zestawie dotyczącym zabezpieczenia pozycji, zestawie dotyczącym waluty pozycji i zestawie dotyczącym waluty zabezpieczenia pozycji. Te zbiory danych powinny być niepowtarzalnie identyfikowalne i opatrzone etykietą z odpowiednim dniem odniesienia.
2. O ile nie określono inaczej, wszystkie wytyczne mają zastosowanie do każdego obliczenia. Nie obejmuje to następujących wytycznych, które powinny być stosowane wyłącznie do następujących obliczeń:
 - a. do zestawów dotyczących pozycji stosuje się wytyczną 19, wytyczną 24, wytyczną 25, wytyczną 26, wytyczną 31 i wytyczną 32;
 - b. do zestawów dotyczących waluty pozycji stosuje się wytyczną 20, wytyczną 24, wytyczną 25, wytyczną 26, wytyczną 31 i wytyczną 32;
 - c. do zestawów dotyczących pozycji zabezpieczających odnosi się wytyczną 21, wytyczną 22, wytyczną 23 i wytyczną 30;
 - d. do zestawów dotyczących waluty zabezpieczenia pozycji stosuje się wytyczną 21, wytyczną 22, wytyczną 23, wytyczną 30, wytyczną 31 i wytyczną 33;
 - e. wytyczna 27 ma zastosowanie tylko do zestawów dotyczących pozycji i zestawów dotyczących waluty pozycji, gdy pole dotyczące klasy aktywów (T2F2) jest zgłaszane jako „IR”, a pole dotyczące rodzaju kontraktu (T2F1) jako „SW”;
 - f. wytyczna 28 ma zastosowanie tylko do zestawów dotyczących pozycji i zestawów dotyczących waluty pozycji, gdy pole dotyczące klasy aktywów (T2F2) jest zgłaszane jako „CR”;
 - g. wytyczna 29 ma zastosowanie wyłącznie do zestawów dotyczących pozycji i zestawów dotyczących waluty pozycji, gdy pole dotyczące klasy aktywów (T2F2) jest zgłaszane jako „CO”.
3. Przy obliczaniu pozycji ważne jest, aby wykorzystywane informacje były aktualne i istotne. Informacje, które mają być wykorzystane do obliczeń, opierają się wyłącznie na informacjach dostępnych w danych dotyczących stanu transakcji dotyczących otwartych instrumentów pochodnych.
4. TR powinny obliczać pozycje, biorąc pod uwagę ostatni status transakcyjny otwartych instrumentów pochodnych zgłoszonych im w momencie obliczania pozycji.

5. TR powinny obliczać pozycje w sposób konsekwentny, niezależnie od tego, czy zgłaszany instrument pochodny jest instrumentem pojedynczym czy dwustronnym oraz niezależnie od statusu uzgadniania zgłoszenia.
6. TR powinny określać otwarte instrumenty pochodne, w tym (i) kontrahentów transakcji oraz (ii) dane dotyczące stanu transakcji w celu obliczenia zestawu otwartych instrumentów pochodnych dotyczących pozycji.
7. TR powinny uwzględniać wszystkie odpowiednie zgłoszenia dotyczące instrumentów pochodnych przechowywane przez TR, odnoszące się do pozycji danego numeru identyfikacyjnego kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2) w danym obliczeniu pozycji. TR powinny uwzględniać instrumenty pochodne, niezależnie od tego, czy są one uzgadniane, parowane lub kojarzone, czy nie.
8. TR powinny obliczać pozycje na podstawie „najlepszych dostępnych informacji”. TR powinny uwzględniać wszystkie informacje dostępne w dniu obliczania pozycji, zgodne ze wspólnymi zasadami udzielania zgody w obliczaniu pozycji, niezależnie od statusu uzgodnienia.
9. TR powinny zapewnić, aby obliczenia odnosiły się do najnowszych całodziennych danych dotyczących statusu transakcyjnego. Obliczenia powinny być aktualizowane każdego dnia roboczego. TR powinny również udostępnić organom pozycję w dniu dokonywania obliczeń zgodnie z poniższymi krokami:

	Zdarzenie	Dzień/godzina
1	Koniec dnia handlowego T	Dzień T
2	Uzyskać odpowiednie referencyjne kursy walutowe z dnia T dla celów przeliczenia dla instrumentów pochodnych, dla których należy przeliczyć T1F17 (wartość kontraktu), do zastosowania przy obliczeniach przeprowadzanych w dniu T+2. (wytyczna 16)	Dzień T 16:00 UTC (17:00 CET)
3	Podmioty dokonujące zgłoszenia muszą złożyć do TR sprawozdania dotyczące instrumentów pochodnych będących przedmiotem transakcji w dniu T	Od dnia T – dzień T+1 23:59 UTC
4	Termin składania sprawozdań do TR dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem transakcji w dniu T	Dzień T+1 23:59 UTC
5	Obliczanie pozycji przez TR na podstawie ostatniego statusu transakcyjnego otwartych instrumentów pochodnych na koniec dnia T+1	Dzień T+2 00:00 UTC – 12:00 UTC (13:00 CET)

6	Zgłoszenia pozycji na podstawie dnia handlowego T są udostępniane przez TR właściwym organom.	Dzień T+2 12:00 UTC (13:00 CET) i kolejne.
---	---	--

10. W przypadku, gdy TR udzielają organowi dostępu do błędnych danych, a błąd spowodowało samo TR, TR powinno zaktualizować te dane tak, aby zostały one skorygowane tak szybko, jak to możliwe, a błędne obliczenia za poprzednie dwa lata, począwszy od ostatniego dnia roboczego każdego tygodnia, należy zgłosić ponownie, w sposób prawidłowy. Jeżeli błąd popełniony przez kontrahenta dokonującego zgłoszenia, a nie TR, doprowadził do nieprawidłowego obliczenia przez TR, należy powiadomić o tym wszystkie organy i dać im możliwość zażądania od odpowiedniego TR skorygowanej wersji każdego obliczenia, które było nieprawidłowe.
11. TR powinny przechowywać zapis wszystkich obliczeń pozycji, które obliczały przez co najmniej dwa lata.
12. TR, które otrzymują dane zgodne z wytycznymi dotyczącymi przenoszenia, powinny przechowywać wcześniej obliczone pozycje przeniesione ze starego TR przez co najmniej dwa lata i prospektywnie stosować się do wytycznej 11.
13. TR powinny wykluczać instrumenty pochodne, w przypadku których brakuje danych dotyczących jednego z wymaganych wskaźników lub wymiarów, ze wszystkich odpowiednich obliczeń. TR powinny to robić nawet w przypadkach, gdy zgłaszany instrument pochodny jest zgodny z zasadami zatwierdzania.
14. TR powinno posiadać solidną procedurę identyfikacji wartości nietypowych, tj. wartości odstających, odnoszących się do instrumentów pochodnych, które otrzymuje od kontrahentów. Dla danej pozycji TR powinno obliczać pozycje zgodnie ze wskaźnikami, które nie obejmują zgłoszeń z wartościami odstającymi, a także ze wskaźnikami, które zawierają wszystkie zgłoszenia spełniające wymiary dla każdego obliczenia.
15. TR powinny zapewniać dostęp do pozycji właściwym organom za pomocą szablonu ISO 20022 XML i zgodnie ze standardami operacyjnymi określonymi w art. 4 i 5 rozporządzenia delegowanego w sprawie dostępu do danych.
16. Jeżeli waluta nominalna lub wartość po stronie kupującego lub sprzedającego nie odpowiada walucie zabezpieczenia, TR powinny przeliczyć na euro wszystkie wskaźniki, które są wyceniane w innych walutach. TR powinny dokonać tego z wykorzystaniem odpowiedniego kursu walutowego opublikowanego na stronie internetowej EBC w dniu odniesienia. Jeżeli wymagana stopa procentowa nie jest publikowana, wówczas TR powinny zastosować odpowiednią alternatywną stopę referencyjną.
17. Na wniosek ESMA TR powinno zawsze mieć dostęp do algorytmów obliczeniowych, których używa, jak również do procedur, które stosuje w celu opracowania każdego z

czterech zbiorów danych odnoszących się do obliczeń pozycji opisanych w niniejszych wytycznych.

18. Liczby zawarte w obliczeniach nie powinny być zaokrąglane, ale obliczoną pozycję należy zaokrąglić do odpowiedniej wartości.
19. TR powinny obliczać i ilościowo określać pozycje w ujęciu brutto poprzez agregację zgodnie z następującymi wskaźnikami ilościowymi: jeżeli pozycja nie obejmuje wartości odstających, określa się ją jako „czystą”, a jeżeli obejmuje wartości odstające, określa się ją jako „całkowitą”.
 - a. Całkowita liczba zgłoszeń użytych do obliczenia zestawu: odnosi się do liczby transakcji zawartych w zestawie dotyczącym pozycji, dla którego numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2) w polu strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent (T1F14), wskazał „B”.
 - b. Całkowita liczba zgłoszeń użytych do obliczenia zestawu: odnosi się do liczby transakcji zawartych w zestawie dotyczącym pozycji, dla którego numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2) w polu strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent (T1F14), wskazał „S”.
 - c. Całkowita ujemna wartość nominalna po stronie kupującego: agregacja wszystkich ujemnych wartości w polu wartość nominalna (T2F20) dla wszystkich instrumentów pochodnych odnoszących się do zestawu dotyczącego pozycji, dla którego numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2) w polu strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent (T1F14), wskazał „B”. Wartość nominalna powinna być wyrażona w kwocie i w zgłoszonej walucie nominalnej 1 (T2F9).
 - d. Całkowita dodatnia wartość nominalna po stronie kupującego: agregacja wszystkich dodatnich wartości w polu wartość nominalna (T2F20) dla wszystkich instrumentów pochodnych odnoszących się do zestawu dotyczącego pozycji, dla którego numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2) w polu strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent (T1F14), wskazał „B”. Wartość nominalna powinna być wyrażona w kwocie i w zgłoszonej walucie nominalnej 1 (T2F9).
 - e. Całkowita ujemna wartość nominalna po stronie sprzedającego: agregacja wszystkich ujemnych wartości w polu wartość nominalna (T2F20) dla wszystkich instrumentów pochodnych odnoszących się do zestawu dotyczącego pozycji, dla którego numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2) w polu strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent (T1F14), wskazał „S”. Wartość nominalna powinna być wyrażona w kwocie i w zgłoszonej walucie nominalnej 1 (T2F9).

- f. Całkowita dodatnia wartość nominalna po stronie sprzedającego: agregacja wszystkich dodatnich wartości w polu wartość nominalna (T2F20) dla wszystkich instrumentów pochodnych odnoszących się do zestawu dotyczącego pozycji, dla którego numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2) w polu strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent (T1F14), wskazał „S”. Wartość nominalna powinna być wyrażona w kwocie i w zgłoszonej walucie nominalnej 1 (T2F9).
- g. Jeżeli klasa aktywów (T2F2) została oznaczona jako „kredyty”, wówczas wskaźnik wartości nominalnej (wytyczna 19 lit. c), d), e) lub f)) należy pomnożyć przez współczynnik indeksu (T2F89).
- h. Całkowita ujemna wartość po stronie kupującego: agregacja wszystkich ujemnych wartości instrumentu pochodnego (T1F17) dla wszystkich instrumentów pochodnych odnoszących się do zestawu dotyczącego pozycji, dla którego numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2) w polu strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent (T1F14), wskazał „B”. Wartość ujemna powinna być wyrażona w kwocie i w zgłoszonej walucie wartości (T1F18).
- i. Całkowita dodatnia wartość po stronie kupującego: agregacja wszystkich dodatnich wartości instrumentu pochodnego (T1F17) dla wszystkich instrumentów pochodnych odnoszących się do zestawu dotyczącego pozycji, dla którego numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2) w polu strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent (T1F14), wskazał „B”. Wartość dodatnia powinna być wyrażona w kwocie i w zgłoszonej walucie wartości (T1F18).
- j. Całkowita ujemna wartość po stronie sprzedającego: agregacja wszystkich ujemnych wartości instrumentu pochodnego (T1F17) dla wszystkich instrumentów pochodnych odnoszących się do zestawu dotyczącego pozycji, dla którego numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2) w polu strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent (T1F14), wskazał „S”. Wartość ujemna powinna być wyrażona w kwocie i w zgłoszonej walucie wartości (T1F18).
- k. Całkowita dodatnia wartość po stronie sprzedającego: agregacja wszystkich dodatnich wartości instrumentu pochodnego (T1F17) dla wszystkich instrumentów pochodnych odnoszących się do zestawu dotyczącego pozycji, dla którego numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2) w polu strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent (T1F14), wskazał „S”. Wartość dodatnia powinna być wyrażona w kwocie i w zgłoszonej walucie wartości (T1F18).
- l. Czysta liczba transakcji zastosowana do obliczenia pozycji po stronie kupującego z usuniętymi wszystkimi wartościami odstającymi: odnosi się do liczby transakcji zawartych w zestawie dotyczącym pozycji, dla którego numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2) w polu strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent (T1F14), wskazał „B”.

- m. Czysta liczba transakcji zastosowana do obliczenia pozycji po stronie sprzedającego z usuniętymi wszystkimi wartościami odstającymi: odnosi się do liczby transakcji zawartych w zestawie dotyczącym pozycji, dla którego numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2) w polu strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent (T1F14), wskazał „S”.
- n. Czysta ujemna wartość nominalna po stronie kupującego: agregacja wszystkich ujemnych wartości w polu wartość nominalna (T2F20) dla wszystkich instrumentów pochodnych (z wyjątkiem tych, które TR uznaje za wartości odstające) dotyczących zestawu pozycji, dla którego numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2) w polu strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent (T1F14), wskazał „B”. Wartość nominalna powinna być wyrażona w kwocie i w zgłoszonej walucie nominalnej 1 (T2F9).
- o. Czysta dodatnia wartość nominalna po stronie kupującego: agregacja wszystkich dodatnich wartości w polu wartość nominalna (T2F20) dla wszystkich instrumentów pochodnych (z wyjątkiem tych, które TR uznaje za wartości odstające) odnoszących się do zestawu dotyczącego pozycji, dla którego numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2) w polu strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent (T1F14), wskazał „B”. Wartość nominalna powinna być wyrażona w kwocie i w zgłoszonej walucie nominalnej 1 (T2F9).
- p. Czysta ujemna wartość nominalna po stronie sprzedającego: agregacja wszystkich ujemnych wartości w polu wartość nominalna (T2F20) dla wszystkich instrumentów pochodnych (z wyjątkiem tych, które TR uznaje za wartości odstające) odnoszących się do zestawu dotyczącego pozycji, dla którego numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2) w polu strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent (T1F14), wskazał „S”. Wartość nominalna powinna być wyrażona w kwocie i w zgłoszonej walucie nominalnej 1 (T2F9).
- q. Czysta dodatnia wartość nominalna po stronie sprzedającego: agregacja wszystkich dodatnich wartości w polu wartość nominalna (T2F20) dla wszystkich instrumentów pochodnych (z wyjątkiem tych, które TR uznaje za wartości odstające) odnoszących się do zestawu dotyczącego pozycji, dla którego numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2) w polu strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent (T1F14), wskazał „S”. Wartość nominalna powinna być wyrażona w kwocie i w zgłoszonej walucie nominalnej 1 (T2F9).
- r. Jeżeli klasa aktywów (T2F2) została oznaczona jako „kredyty”, wówczas wskaźnik wartości nominalnej (wytyczna 19 lit. n), o), p) lub q)) należy pomnożyć przez współczynnik indeksu (T2F89).

- s. Czysta ujemna wartość po stronie kupującego: agregacja wszystkich ujemnych wartości instrumentu pochodnego (T1F17) dla wszystkich instrumentów pochodnych (z wyjątkiem tych, które TR uznaje za wartości odstające) odnoszących się do zestawu dotyczącego pozycji, dla którego numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2) w polu strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent (T1F14), wskazał „B”. Wartość ujemna powinna być wyrażona w kwocie i w zgłoszonej walucie wartości (T1F18).
 - t. Czysta dodatnia wartość po stronie kupującego: agregacja wszystkich dodatnich wartości instrumentu pochodnego (T1F17) dla wszystkich instrumentów pochodnych (z wyjątkiem tych, które TR uznaje za wartości odstające) odnoszących się do zestawu dotyczącego pozycji, dla którego numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2) w polu strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent (T1F14), wskazał „B”. Wartość dodatnia powinna być wyrażona w kwocie i w zgłoszonej walucie wartości (T1F18).
 - u. Czysta ujemna wartość po stronie sprzedającego: agregacja wszystkich ujemnych wartości instrumentu pochodnego (T1F17) dla wszystkich instrumentów pochodnych (z wyjątkiem tych, które TR uznaje za wartości odstające) odnoszących się do zestawu dotyczącego pozycji, dla którego numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2) w polu strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent (T1F14), wskazał „S”. Wartość ujemna powinna być wyrażona w kwocie i w zgłoszonej walucie wartości (T1F18).
 - v. Czysta dodatnia wartość po stronie sprzedającego: agregacja wszystkich dodatnich wartości instrumentu pochodnego (T1F17) dla wszystkich instrumentów pochodnych (z wyjątkiem tych, które TR uznaje za wartości odstające) odnoszących się do zestawu dotyczącego pozycji, dla którego numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2) w polu strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent (T1F14), wskazał „S”. Wartość dodatnia powinna być wyrażona w kwocie i w zgłoszonej walucie wartości (T1F18).
20. TR powinny korzystać ze wskaźników wymienionych w wytycznej 19 do agregacji waluty pozycji w ujęciu brutto, które powinny być udostępnione bankowi centralnemu emitującemu daną walutę.
21. W celu ilościowego określenia wszystkich zestawów dotyczących zabezpieczenia pozycji i zestawów dotyczących waluty zabezpieczenia pozycji należy stosować następujące wskaźniki. Gdy wartości odstające są usuwane z pozycji, obliczenie określa się jako „czyste”; jeśli wartości odstające są uwzględnione, pozycję określa się jako „całkowitą”:
- a. Całkowita liczba zgłoszeń użytych do obliczenia zestawu.
 - b. Całkowity wniesiony początkowy depozyt zabezpieczający (T1F24).
 - c. Całkowity wniesiony zmienny depozyt zabezpieczający (T1F26).

- d. Całkowity otrzymany początkowy depozyt zabezpieczający (T1F28).
 - e. Całkowity otrzymany zmienny depozyt zabezpieczający (T1F30).
 - f. Całkowita wniesiona nadwyżka zabezpieczenia (T1F32).
 - g. Całkowita otrzymana nadwyżka zabezpieczenia (T1F34).
 - h. Czysta liczba zgłoszeń użytych do obliczenia zestawu; usunięto wartości odstające.
 - i. Czysty wniesiony początkowy depozyt zabezpieczający (T1F24); usunięto wartości odstające.
 - j. Czysty wniesiony zmienny depozyt zabezpieczający (T1F26); usunięto wartości odstające.
 - k. Czysty otrzymany początkowy depozyt zabezpieczający (T1F28); usunięto wartości odstające.
 - l. Czysty otrzymany zmienny depozyt zabezpieczający (T1F30); usunięto wartości odstające.
 - m. Całkowita wniesiona nadwyżka zabezpieczenia (T1F32); usunięto wartości odstające.
 - n. Całkowita otrzymana nadwyżka zabezpieczenia (T1F34); usunięto wartości odstające.
22. W przypadku, gdy zabezpieczenie jest dokonywane na podstawie portfela, a instrumenty pochodne mają wspólny kod portfela, dla którego wniesiono zabezpieczenie (T1F23), TR powinny agregować zabezpieczenia, przyjmując medianę wszystkich wartości zabezpieczeń wymienionych w wytycznej 21 we wszystkich zgłoszeniach o tym samym kodzie, jako wartość tego zabezpieczenia na poziomie portfela dla celów zestawu dotyczącego zabezpieczenia pozycji.
23. W przypadku, gdy zabezpieczenie nie jest dokonywane na podstawie portfela, zmienne reprezentujące wartość zabezpieczenia mają zastosowanie wyłącznie do pojedynczego instrumentu pochodnego, a zatem w miarę możliwości TR powinny zapewniać agregację tych zabezpieczeń pozycji na podstawie wskaźników wymienionych w wytycznej 21.
24. Wszystkie instrumenty pochodne zgłaszane do TR powinny być agregowane z innymi instrumentami pochodnymi o identycznej zawartości następujących pól zawierających charakterystykę wymiarów instrumentów pochodnych pogrupowanych w zestawie dotyczące pozycji w celu określenia kontrahentów instrumentów pochodnych:
- a. numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2);

- b. numer identyfikacyjny drugiego kontrahenta (T1F4);
- c. waluta wartości (T1F18);
- d. zabezpieczenie (T1F21);
- e. kod portfela, dla którego wniesiono zabezpieczenie (T1F23), jeśli dotyczy;
- f. rodzaj kontraktu (T2F1);
- g. klasa aktywów (T2F2);
- h. rodzaj identyfikatora instrumentu bazowego (T2F7);
- i. identyfikator instrumentu bazowego (T2F8);
- j. waluta nominalna 1 (T2F9);
- k. waluta nominalna 2 (T2F10), jeśli dotyczy;
- l. waluta dostawy (T2F11);
- m. waluta dostawy 2 (T2F61), jeśli dotyczy;
- n. rodzaj umowy ramowej (T2F30);
- o. wersja umowy ramowej (T2F31);
- p. rozliczone (T2F35);
- q. transakcja wewnątrzgrupowa (T2F38);
- r. podstawa kursu walutowego (T2F64);
- s. rodzaj opcji (T2F78), w stosownych przypadkach.

25. TR powinny używać następujących klas zapadalności do agregacji instrumentów pochodnych o podobnych wartościach dla „czasu pozostałego do terminu zapadalności”. Czas pozostały do terminu zapadalności powinien być obliczany jako różnica pomiędzy terminem zapadalności instrumentu pochodnego a dniem odniesienia, według kalendarza gregoriańskiego.

Różnica między terminem zapadalności a dniem odniesienia	Wartość czasu
Miesiąc lub krócej	„T01_00M_01M”
Powyżej jednego miesiąca, ale nie dłużej niż trzy miesiące (włącznie)	„T02_01M_03M”

Powyżej trzech miesięcy, ale krócej niż sześć miesięcy (włącznie)	„T03_03M_06M”
Powyżej sześciu miesięcy, ale krócej niż dziewięć miesięcy (włącznie)	„T04_06M_09M”
Powyżej dziewięciu miesięcy, ale krócej niż 12 miesięcy (włącznie)	„T05_09M_12Y”
Powyżej dwunastu miesięcy, ale krócej niż 2 lata (włącznie)	„T06_01Y_02Y”
Powyżej 24 miesięcy, ale krócej niż 3 lata (włącznie)	„T07_02Y_03Y”
Powyżej 36 miesięcy, ale krócej niż 4 lata (włącznie)	„T08_03Y_04Y”
Powyżej 48 miesięcy, ale krócej niż 5 lata (włącznie)	„T09_04Y_05Y”
Powyżej 5 lat, ale krócej niż 10 lat (włącznie)	„T10_05Y_10Y”
Powyżej 10 lat, ale krócej niż 15 lat (włącznie)	„T11_10Y_15Y”
Powyżej 15 lat, ale krócej niż 20 lat (włącznie)	„T12_15Y_20Y”
Powyżej 20 lat, ale krócej niż 30 lat (włącznie)	„T13_20Y_30Y”
Powyżej 30 lat, ale krócej niż 50 lat (włącznie)	„T14_30Y_50Y”
Powyżej 50 lat	„T15_50Y_XX_Y”
Nie podano terminu zapadalności (umowa na czas nieokreślony)	„T16_BL”
Termin zapadalności jest niedostępny	„T17_NA”

26. W przypadku, gdy instrument pochodny ma termin zapadalności, który nie istnieje w miesiącu obejmującym dzień odniesienia (tj., w zależności od miesiąca, 29., 30. lub 31. dzień), decyzję o tym, do której klasy zapadalności należy zaliczyć dany instrument pochodny, należy podjąć poprzez traktowanie tego instrumentu pochodnego w taki sam sposób, jak gdyby obliczenia dokonywano w terminie zapadalności dla miesiąca obejmującego dzień odniesienia. Na przykład jeżeli dzień odniesienia obliczenia instrumentu pochodnego to 31 stycznia, a termin zapadalności instrumentu pochodnego przypada na 28 lutego, instrument ten należy włączyć do klasy zapadalności „Miesiąc lub krócej”. Jeżeli dniem odniesienia jest 31 stycznia, a terminem zapadalności 1 marca, wówczas ten instrument pochodny powinien zostać włączony do klasy zapadalności „Powyżej jednego miesiąca, ale nie dłużej niż trzy miesiące”. Jeżeli dniem odniesienia dla

obliczenia jest 30 kwietnia, a termin zapadalności instrumentu pochodnego przypada na 31 maja, wówczas ten instrument pochodny powinien zostać włączony do klasy zapadalności „Miesiąc lub krócej”.

27. Instrumenty pochodne w postaci swapów stóp procentowych (IRS) powinny być również grupowane według ich rodzaju. W odniesieniu do tego, czy „pierwsza noga” i „druga noga” są stałe czy zmienne, w poniższej tabeli wyjaśniono, w jaki sposób należy rozróżnić „rodzaj IRS” oraz w jaki sposób należy grupować instrumenty pochodne IRS:

Staća stopa procentowa „pierwszej nogi”	Staća stopa procentowa „drugiej nogi”	Zmienna stopa procentowa „pierwszej nogi”	Zmienna stopa procentowa „drugiej nogi”	Wartość zmiennej Rodzaj IRS ⁷
P	B	B	P	STAŁA-ZMIENNA
B	P	P	B	STAŁA-ZMIENNA
P	P	B	B	STAŁA-STAŁA
B	B	P	P	PODSTAWA

P=wypełnione, B=puste

28. W przypadku kredytowych instrumentów pochodnych TR powinny stosować następujące wymiary w celu grupowania instrumentów pochodnych dla zestawów dotyczących pozycji i zestawów dotyczących waluty pozycji w uzupełnieniu wymiarów, o których mowa w wytycznych 24–26:

- uprzywilejowanie (T2F83), gdy w polu „Podmiot referencyjny” podano podmiot referencyjny;
- transza (T2F90), gdy w polu „Identyfikator instrumentu bazowego” (T2F8) podano indeks.

29. W przypadku towarowych instrumentów pochodnych TR powinno agregować wskaźniki dla klas towarowych instrumentów pochodnych zgodnie z wymiarami, o których mowa w wytycznych 24–26 niniejszego dokumentu, zgodnie z każdym z następujących szczegółów zgłoszonych w T2F65 i T2F66 zmienionego rozporządzenia w sprawie wykonawczych standardów technicznych w zakresie sprawozdawczości:

⁷ W przypadku, gdy stała stopa procentowa „pierwszej nogi” ma wartość 1,00, a zmienna stopa procentowa „pierwszej nogi” ma wartość „EURI”, zmienny rodzaj IRS będzie miał wartość „FIX_EURI”. Jeśli stałe wartości nóg nie są wypełnione, ale w przypadku zmiennej stopy procentowej „pierwszej nogi” podano wartość „LIBO”, a w przypadku zmiennej stopy procentowej „drugiej nogi” podano wartość „EURI”, zmienny rodzaj IRS będzie miał wartość „EURI_LIBO”.

- a. metale – pole „Towarowy instrument bazowy” zgłoszone jako „ME”;
 - b. produkty ropopochodne – „Szczegółowe informacje dotyczące towaru” zgłoszone jako „OI”;
 - c. węgiel – „Szczegółowe informacje dotyczące towaru” zgłoszone jako „CO”;
 - d. gaz – „Szczegółowe informacje dotyczące towaru” zgłoszone jako „NG”;
 - e. moc – „Szczegółowe informacje dotyczące towaru” zgłoszone jako „EL” lub „IE”;
 - f. produkty rolne – „Towarowy instrument bazowy” zgłoszone jako „AG”;
 - g. pozostałe towary, w tym fracht i C10 – „Towarowy instrument bazowy” zgłoszone jako „FR” „IN” „EX” lub „OT”, lub „Szczegółowe informacje dotyczące towaru” zgłoszone jako „WE”;
 - h. instrumenty pochodne dotyczące uprawnień do emisji – „Szczegółowe informacje dotyczące towaru” zgłoszone jako „EM”;
 - i. nie określono – gdy instrument pochodny jest towarem w klasie aktywów (T2F2), ale nie następuje po poprzednich ekstrakcjach;
 - j. puste, gdy instrument pochodny nie należy do klasy aktywów towarowych (T2F2).
30. TR powinny stosować następujące wymiary w celu grupowania instrumentów pochodnych wykorzystujących to samo zabezpieczenie. Jeżeli każdy z poniższych wymiarów odpowiada dwóm lub większej liczbie sprawozdań dotyczących zabezpieczeń z rodzajem czynności „V”, powinny być one pogrupowane razem jako zestaw dotyczący zabezpieczenia pozycji:
- a. numer identyfikacyjny kontrahenta dokonującego zgłoszenia (T1F2);
 - b. numer identyfikacyjny drugiego kontrahenta (T1F4);
 - c. zabezpieczenie (T1F21), oraz
 - d. zabezpieczenie na poziomie portfela (T1F22);
 - e. waluta wniesionego początkowego depozytu zabezpieczającego (T1F25);
 - f. waluta wniesionego zmiennego depozytu zabezpieczającego (T1F27);
 - g. waluta otrzymanego początkowego depozytu zabezpieczającego (T1F29);
 - h. waluta otrzymanego zmiennego depozytu zabezpieczającego (T1F31);
 - i. waluta wniesionej nadwyżki zabezpieczenia (T1F33);

- j. waluta otrzymanej nadwyżki zabezpieczenia (T1F35).
31. TR powinny określać odpowiednie zestawy dotyczące waluty pozycji dla organów, w przypadku gdy kontrahenci podali walutę emisji tego organu dla jednego z poniższych wymiarów.
- a. waluta nominalna 1 (T2F9);
 - b. waluta nominalna 2 (T2F10), lub
 - c. waluta dostawy (T2F11);
 - d. waluta dostawy 2 (T2F61), w stosownych przypadkach.
32. TR powinny dostarczyć zestaw dotyczący waluty pozycji organom określonym zgodnie z wytyczną 31 i na podstawie wszystkich wymiarów zawartych w wytycznych 24–26. W stosownych przypadkach wytyczną 27, wytyczną 28 i wytyczną 29 należy również stosować do zestawów dotyczących waluty pozycji.
33. TR powinny agregować zabezpieczenia dotyczące zestawów dotyczących waluty pozycji określone zgodnie z wytyczną 31 i z wykorzystaniem wymiarów, o których mowa w wytycznej 30.